

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Jana Kratochvíla v právní věci žalobce: **Robot City, s.r.o.**, se sídlem Praha 1, Dlouhá 717/40, IČ: 247 82 599, zastoupený Tomášem Máchou, advokátem se sídlem Legerova 1830/44, Praha 2, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Praha 1, Mariánské náměstí 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2016, č. j. MHMP 1961125/2015/B/Per-71,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým Magistrát hlavního města Prahy, odbor živnostenský a občanskoprávní (dále jen „žalovaný“) zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 1, živnostenského odboru (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 8. 10. 2015, č. j. UMCP1 153565/2015 (dále rovněž „rozhodnutí o pokutě“). Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně uložil žalobci pokutu ve výši 20 000 Kč podle § 29

odst. 1 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o HMP“), za porušení § 1 odst. 1 nařízení č. 9/2011 Sb. HMP, kterým se vydává tržní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „tržní řád“), kterého se dopustil tím, že minimálně dne 29. 6. 2015 na Staroměstském náměstí, Praha 1 – Staré Město, před domem č. p. 26 (při ústí ulice Melantrichovy) nabízel mimo provozovnu určenou k tomuto účelu kolaudačním rozhodnutím prostřednictvím svého zaměstnance služby – projížďky na vozítku segway, ačkoliv toto místo ani takový typ nabídky služeb nejsou uvedeny v příloze č. 1 k tržnímu řádu.

Ze správního spisu vyplynulo, že dne 29. 6. 2015 byla zahájena kontrola žalobce za účelem monitorování nabídky vozítek segway v prostoru Staroměstského náměstí před objektem č. p. 26 při ústí Melantrichovy ulice. Při kontrole bylo zjištěno, že žalobce nabízel turistům prostřednictvím svého zaměstnance oblečeného do bílého trička s logem žalobce a obsluhujícího segway bílé barvy zapůjčení vozítek segway spojené s projížďkou po Praze. Nabídka probíhala ústní formou, tedy oslovováním turistů, před potencionálními zákazníky byla provedena demonstrace jízdy a byl jim poskytnut výklad o ovládání vozítka. Dále žalobcův zaměstnanec poskytl informace o trasách projížďky na vozítku. Zájemcům byly k dispozici letáky, ve kterých byly vyobrazeny nabízené trasy a uvedeny ceny. Nabídka čítala 4 možné trasy pro 1 – 5 osob v délce trvání 1 – 3 hodiny, cena se odvíjela od zvolené varianty (3 hodinová trasa 55 euro/1490 Kč/osoba, 1 hodinová trasa – 20 euro/790 Kč/osoba). Podle sdělení žalobcova zaměstnance bylo možné služby využívat denně v časovém rozmezí 9,00 – 22,00 hod, podrobnosti bylo možné získat na www.robotcity.cz. V souvislosti s výkonem kontroly byla pořízena fotodokumentace a videozáznam.

Správní orgán I. stupně vyhotovil protokol o kontrole dne 14. 7. 2015, č. j. UMCP1 107025/2015 (dále jen „kontrolní protokol“), a zaslal jej žalobci, který proti kontrolním zjištěním nepodal námitky. Dne 19. 8. 2015 správní orgán I. stupně vydal příkaz č. j. UMCP1 126235/2015 v souladu s § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), kterým žalobci uložil pokutu ve výši 20 000 Kč za porušení § 1 odst. 1 tržního řádu. Správní orgán I. stupně obdržel dne 25. 8. 2015 odpor proti příkazu, který nebyl odůvodněn. Vzhledem k tomu, že dle § 150 odst. 3 správního řádu se podáním odporu příkaz ruší a v řízení se pokračuje, vydal správní orgán I. stupně vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním. Toto vyjádření žalobce zaslal dne 17. 9. 2015, v něm uvedl, že správní orgán I. stupně nemá dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí, fotodokumentace neumožňuje posoudit jednání kontrolovaného M. K. jako projev, kterým by nabízel služby tak, jak je popsáno v příkazu. Není patrné, že by oběma mužům nabízel služby uváděné v kontrolním protokolu, a tuto skutečnost neosvědčuje ani videozáznam. Jde tedy pouze o subjektivní tvrzení kontrolního orgánu. Kontrolovaný M. K. nemá na tričku uveden název žalobce a není prokázáno, že by předával jakékoli letáky.

Dne 8. 10. 2015 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o pokutě, v němž zdůraznil, že žalobcovo logo je vytištěno jak na tričku jeho zaměstnance, tak na letáku nabízejícím projížďky na osobním transportéru segway. Rovněž není podstatné, zda pan

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

K. přímo nabízel zájemcům letáky, neboť již samotný způsob, jakým se daná společnost prezentovala vůči veřejnosti, je nutné chápat jako nabídku projížďek na vozítku segway. Nabízení služeb nemusí nutně obsahovat aktivní prvek (oslovování zájemců), ale postačí již určitý způsob prezentace nebo zvýraznění osob (např. oblečením s logem), jejichž prostřednictvím je služba nabízena. V řešeném případě se přitom nejednalo o pasivní postávání, ale o aktivní nabídku, kdy žalobcův zaměstnanec provedl před zákazníky demonstraci jízdy a dokonce jim umožnil vyzkoušet si ovládání vozítka.

Dne 23. 10. 2015 žalobce podal proti rozhodnutí o pokutě odvolání, v němž odkázal na své vyjádření ze dne 17. 9. 2015, a dodal, že informace o možnosti využít služby a další informace získali kontrolní pracovníci z webových stránek žalobce. Není tedy prokázáno, že tyto údaje pan K. poskytoval na místě. Správní orgán I. stupně porušil § 3 správního řádu, neboť nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Žalovaný zamítl žalobcovo odvolání napadeným rozhodnutím, ve kterém se ztotožnil s názorem správního orgánu I. stupně, že činnost zaměstnance popsanou v kontrolním protokole lze považovat za nabízení služeb (zapůjčení vozítek spojených s projížďkami po Praze). Žalobce přitom nevysvětluje, z jakého důvodu se nacházel jeho zaměstnanec na Staroměstském náměstí oblečený do trička s žalobcovým logem a popsaným způsobem jednal se zákazníky.

II. Obsah žaloby

Žalobce v žalobě namítá, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s § 3 správního řádu, správní orgány neměly dostatek podkladů pro udělení pokuty, neboť předložená fotodokumentace ani videozáznam nedokazují, že se žalobce prostřednictvím svého zaměstnance dopustil porušení tržního řádu. Žalobce tvrdí, že údaje uvedené v kontrolním protokolu (logo společnosti, leták s nabídkou tras) kontrolní pracovníci získali ze žalobcových webových stránek. Ani z videozáznamu není zřejmé, že by na tričku kontrolovaného byl uveden nápis s názvem společnosti žalobce a že by tento zaměstnanec předával jakýkoliv leták, kterým by nabízel žalobcovy služby. Stav popsaný v kontrolním protokolu tedy nezaznamenává skutečný stav věci v době kontroly. Žalobce považuje skutečnost, že se kontroly zúčastnili příslušníci Městské policie hl. m. Prahy, za popření pravidel právního státu, zejména Ústavy a Listiny základních práv a svobod. Správní orgány postavily svá rozhodnutí pouze na domněnce, že žalobce prostřednictvím svého zaměstnance nabízel služby. Žalobce nebyl povinen vysvětlovat a prokazovat, že se dopustil správního deliktu, tato povinnost naopak tížila správní orgán.

Žalobce dále uvádí, že žalovaný v napadeném rozhodnutí sice uznal jistá pochybení správního orgánu I. stupně, např. nesprávné označení M. K. jako povinné osoby, ačkoliv se jednalo o žalobcova zaměstnance, či skutečnost, že přítomnost Městské policie hl. m. Prahy zvyšuje objektivitu rozhodnutí, avšak chybně uzavřel, že tato pochybení neměla vliv na správnost kontrolních zjištění a na zákonnost rozhodnutí o pokutě. Žalobce se naopak domnívá, že tímto způsobem byl porušen § 3 a § 50 správního řádu, neboť rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

nebyla postavena na konkrétních důkazech a správní orgány vybočily ze zásad správního uvážení.

Žalobce žádá, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejprve podotýká, že obsah žaloby je prakticky totožný s obsahem odvolání ze dne 23. 10. 2015 a na všechny žalobcovy argumenty již žalovaný reagoval v napadeném rozhodnutí. Správní orgány svá rozhodnutí opřely o dostatečně průkazné podklady, a to fotodokumentaci, videozáznam a chování a oblečení zaměstnance, který služby nabízel. Všechny tyto údaje shrnuly do kontrolního protokolu a svá zjištění konfrontovaly s webovými stránkami žalobce. Následně tato zjištění posoudily v souladu s § 50 odst. 4 správního řádu a svá rozhodnutí řádně odůvodnily.

Žalobce nepodal proti kontrolnímu protokolu námitky, ani během řízení nepodal hodnověrné vysvětlení zjištěných skutečností, správní orgány proto mohly vycházet pouze ze svých zjištění. Správní orgány rovněž nenutily žalobce, aby sám sebe usvědčoval z porušení právních předpisů, ale pouze ho informovaly o jednotlivých krocích učiněných během správního řízení. Kontrolní protokol nadto nebyl jediným podkladem pro vydání rozhodnutí.

K žalobcem uváděným pochybením správního orgánu I. stupně žalovaný konstatuje, že byly vyhodnoceny jako formální vady, které ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu neměly vliv na soulad rozhodnutí o pokutě s právními předpisy. Tyto nesprávnosti totiž nezpochybňují objektivně zjištěné skutečnosti prokazující spáchání správního deliktu.

Žalovaný žádá, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.

Soud dle § 75 s. ř. s. přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

Dle § 29 odst. 1 zákona o HMP „poruší-li podnikatel při výkonu své podnikatelské činnosti nebo právnická osoba povinnost stanovenou obecně závaznou vyhláškou nebo nařízením hlavního města Prahy, uloží jí hlavní město Praha nebo městská část pokutu až do výše 200 000 Kč“.

Dle § 1 odst. 1 tržního řádu „na území hlavního města Prahy je možno mimo provozovnu k tomuto účelu určenou kolaudačním rozhodnutím podle zvláštního zákona nabízet, prodávat zboží nebo poskytovat služby na místech uvedených v příloze č. 1 k tomuto nařízení a v rozsahu v ní stanoveném, nejde-li o druhy prodeje zboží nebo poskytování služeb, na které se toto nařízení nevztahuje nebo které jsou zakázány. Místa uvedenými v příloze č. 1 k tomuto nařízení jsou tržnice, tržště, tržní místa, restaurační zahrádky v době po 22.00 hod., místa pro konání trhů, trasy pro pojízdný prodej zboží nebo poskytování služeb, předsunutá prodejní místa, místa pro nabídku zboží a místa pro nabídku služby“.

Dle § 1 odst. 11 tržního řádu „místo pro nabídku služby je místo mimo provozovnu určenou k tomuto účelu kolaudačním rozhodnutím podle zvláštního zákona, na kterém není celá služba realizována, ale dochází zde k její nabídce vykonávané v jakékoliv podobě, zejména formou obrazové nebo grafické upoutávky na deštnících, oděvech a jejich doplňcích. Považuje se za něj i místo, které je výchozím místem pro realizaci služby. Místem pro nabídku služby je i místo uvedené v § 1 odst. 8 písm. b) a c)“.

Dle § 1 odst. 8 písm. c) tržního řádu „trasa pro pojízdný prodej zboží nebo poskytování služeb je trasa vymezená názvem ulic, kterými probíhá, míst, která spojuje nebo místem, na kterém se nabízí, prodává zboží a poskytují služby. Na trase uvedené v příloze č. 1 k tomuto nařízení lze dopravovat osoby prostřednictvím trojkolek z místa pro nabídku takové služby nejvýše v počtu těchto vozidel stanoveném v příloze č. 1 k tomuto nařízení“.

Soud úvodem považuje za nutné zdůraznit, že obsah a rozsah žaloby podané ve správním soudnictví předurčují obsah a rozsah následného soudního přezkumu. Úlohou žalobce je v žalobě uvést jím spatřované skutkové či právní důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí [srov. § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.] a vymezit tak rozsah soudního přezkumu. Žalobce v žalobě uplatnil totožné námitky jako v průběhu správního řízení, tedy jako ve svém vyjádření ze dne 17. 9. 2015 a odvolání proti rozhodnutí o pokutě. Žalovaný na veškeré žalobcovy námitky v napadeném rozhodnutí řádně reagoval a vyčerpávajícím způsobem je vypořádal. Soud proto na následujících řádcích vyšel z odůvodnění napadeného rozhodnutí a pouze ověřil správnost úvah žalovaného.

Mezi stranami je nesporné, že místo na Staroměstském náměstí před domem č. p. 26 při ústí Melantrichovy ulice nebylo v posuzované době (tj. dne 29. 6. 2015) uvedeno v příloze 1 tržního řádu (ve znění nařízení č. 16/2014 Sb. HMP) jako místo pro nabídku služby. Není tedy sporu o tom, že na tomto místě v souladu se zněním tržního řádu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

nebylo možné provozovat službu spočívající v půjčování vozítek segway. Žalobce taktéž nepopírá, že pan M. K., tedy osoba, kterou kontroloři fakticky zastihli, byl žalobcův zaměstnanec, takže jednání pana K. bylo přiřitatelné žalobci jakožto jeho zaměstnavateli. Žalobce však v žalobě namítá, že správní orgány neměly dostatek podkladů pro udělení pokuty, neboť dle jeho názoru předložená fotodokumentace ani videozáznam nedokazují, že se dopustil porušení tržního řádu.

Správní orgány vyšly při posouzení případu zejména ze zjištění zachycených v kontrolním protokolu, dle nichž kontrolovaná osoba nabízela turistům prostřednictvím svého zaměstnance formou verbální nabídky zapůjčení vozítek segway spojené s projíždkou po Praze. Zaměstnanec kontrolované osoby byl oděn do bílého trička s logem společnosti a obsluhoval segway bílé barvy. Před potenciálními zákazníky provedl demonstraci jízdy a poskytl jim výklad o ovládání vozítka. Dále měl zaměstnanec k dispozici letáky, kde byly vyobrazeny jednotlivé trasy, jejich cena a adresa webových stránek žalobce. V souladu s § 8 písm. d) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“), kontrolní pracovníci rovněž pořídili videozáznam a fotodokumentaci, která potvrzuje zjištění uvedená v kontrolním protokolu. Je na ní zachycen zaměstnanec žalobce oblečený do bílého trička s logem žalobce, jak poskytuje dvěma mužům informace ohledně ovládání vozítka segway a v jednom případě umožňuje zájemci, aby si ovládání vyzkoušel.

Ve správním spise je dále založen leták propagující služby žalobce, na němž je vyobrazeno žalobcovo logo, a přetisk jeho webových stránek, z nichž vyplývá, že předmětem činnosti žalobce je právě půjčování vozítek segway pro účely projížděk po Praze v rámci předem určených tras.

Soud s ohledem na výše uvedené podklady souhlasí se žalovaným, že z předloženého spisového materiálu lze považovat za prokázané, že žalobce v příslušný den na Staroměstském náměstí před domem č. p. 26 nabízel službu, která spočívala v zapůjčení vozítek spojených s projíždkami po Praze. K námitkám zpochybňujícím shromážděné podklady soud nejprve uvádí, že dle § 1 odst. 11 tržního řádu postačí, pokud je služba nabízena i pouhým zvýrazněním nabízejících osob, na jejichž oblečení je např. graficky vyobrazeno logo příslušné společnosti. V tomto smyslu by k učinění závěru o porušení § 1 odst. 1 tržního řádu stačilo, kdyby byl žalobcův zaměstnanec oblečen do trička bílé barvy s logem společnosti a obsluhoval segway na místě, které k tomu v souladu s tržním řádem nebylo určeno. V řešeném případě je však navíc zdokumentováno, že pan K. aktivně jednal s potenciálními zákazníky a dokonce jim umožnil vyzkoušet si ovládání vozítka segway.

Pro zjištění skutkového stavu, o němž ve smyslu § 3 správního řádu nejsou důvodné pochybnosti, proto nebylo zcela nezbytné prokázat, že žalobcův zaměstnanec zákazníkům nabízel leták s informacemi o poskytované službě. To samé pak platí ohledně námítky, že bližší informace o nabízené službě mohli kontrolní pracovníci získat i z webových stránek žalobce. Soud opakuje, že pro vyvození žalobcovy odpovědnosti za správní delikt dle § 29

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

odst. 1 zákona o HMP postačilo, že jeho zaměstnanec v tričku s žalobcovým logem (zelenou spirálou směřující do modrého středu, které se shoduje s logem vyobrazeným na letáku a webových stránkách žalobce) aktivně jednal se zákazníky a vysvětloval jim ovládání vozítka segway. Soud je však toho názoru, že žalobcův zaměstnanec při nabízení služby disponoval i příslušným letákem, neboť jeho jeden výtisk i vizitka žalobce jsou založeny ve správním spise. Uvedená skutečnost nasvědčuje tomu, že kontrolní pracovníci správního orgánu I. stupně tyto materiály získali při kontrole žalobce.

Soud souhlasí se žalobcem, že nebylo jeho povinností prokazovat skutkové okolnosti daného případu, neboť tato povinnost v souladu s § 50 odst. 3 správního řádu dopadá na správní orgán. Nelze však odhlédnout od skutečnosti, že žalobce během celého správního řízení nepodal hodnověrné vysvětlení skutečností, které správní orgány objektivně zjistily při kontrole. Žalobce proti kontrolnímu protokolu nepodal námitky a svou následnou obranu postavil pouze na zpochybňování dílčích zjištění zachycených v kontrolním protokole a fotodokumentaci. Nepředestřel však ucelenou a uvěřitelnou verzi skutkových okolností, které by vyvrátily odůvodněný závěr správních orgánů, že žalobcův zaměstnanec na Staroměstském náměstí nabízel služby v rozporu s § 1 odst. 1 tržního řádu. V takovém případě správní orgánům nezbylo než vyjít výhradně z vlastních zjištění učiněných během kontroly a správního řízení.

Soud neshledal pochybení ani ve způsobu, jakým se žalovaný vypořádal s formálními nedostatky rozhodnutí o pokutě. Předně se jednalo o skutečnost, že správní orgán I. stupně pana M. K. v rozhodnutí o pokutě označil jako „osobu povinnou“ ve smyslu § 5 odst. 2 písm. a) kontrolního řádu, ačkoliv se jednalo o žalobcova zaměstnance a jeho jednání tak bylo přímo přičitatelné žalobci. Další pochybení se týkalo hodnocení přítomnosti strážníků městské policie, která dle žalovaného nezvyšovala objektivitu kontrolních zjištění, neboť za obsah protokolu byl odpovědný pouze kontrolní orgán, tedy správní orgán I. stupně.

Soud souhlasí se žalovaným, že pan K. skutečně během kontroly nevystupoval jako osoba povinná, neboť jeho jednání bylo přímo přičitatelné žalobci ve smyslu § 166 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, dle něhož právnickou osobu zastupují její zaměstnanci v rozsahu obvyklém vzhledem k jejich zařazení nebo funkci; přitom rozhoduje stav, jak se jeví veřejnosti (srovnej rovněž přiměřeně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 As 213/2016-60). Uvedené pochybení správního orgánu I. stupně však nemělo vliv na věcné posouzení daného případu, neboť správní orgán I. stupně dospěl k správnému závěru, že za protiprávní jednání odpovídá přímo žalobce, a nadto otázka přičitatelnosti jednání pana K. žalobci nebyla mezi stranami sporná.

Ani v případě vyhodnocení strážníků příslušníků městské policie soud neshledal pochybení, které by mělo za následek nezákonnost rozhodnutí o pokutě či napadeného rozhodnutí. Soudu není zřejmé, z jakého důvodu by přítomnost strážníků Městské policie hl. m. Prahy při provádění kontroly měla být považována za popření pravidel právního

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

státu, jak tvrdí žalobce v žalobě. Přizvání příslušníků policie lze naopak chápat jako zajištění dohledu nad průběhem kontroly, tedy jako garanci jejího řádného provedení, která případně umožňuje dosvědčit skutečný průběh kontroly. A fakt, že přítomnost strážníků městské policie nezvyšuje objektivitu kontrolních zjištění, správně uznal již žalovaný ve svém rozhodnutí, přičemž soud připomíná, že správní řízení před správním orgánem I. a II. stupně tvoří jeden celek, takže pokud žalovaný napravil dílčí argumentační pochybení správního orgánu I. stupně, posupoval plně v souladu se zákonem.

Lze tedy uzavřít, že výše popsaná pochybení správního orgánu I. stupně neměla vliv na zákonnost či správnost rozhodnutí o pokutě ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu, dle něhož „k vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží“. Správní orgány řádně zjistily stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu) a jednotlivé podklady posoudily v souladu s § 50 odst. 4 správního řádu. Jejich rozhodnutí proto nelze považovat za nezákonná.

V. Závěr

Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 14. 1. 2019

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu